

Van vroeg af aan was zijne zinspreuk Ora et Labora, en dat in het oog houdende, was hij ook, van het kriecken des daags, onvermoeid werkzaam. Hij stond meestal ten vijf uren op en verdeelde den langen voormiddag (dien hij bijna altijd in huis doorbracht) aan verschillende gezette bezigheden. Een uur was steeds vastgesteld voor de studie der Oostersche talen en nog in het laatst van zijn leven oefende hij zich met groote vlijt in het Maleisch. Die wetenschap heeft hij wellicht gemeend zich eigen te moeten maken ten bate van het Nederlandsche Zendelinggenootschap, in elk geval was hij het, die zich kon en bleef belasten met het examen in de Indische talen van de jongelieden, die zich tot de zending gingen voorbereiden.

Vele andere bestuursfunctiën, die met zijn kerkelijk ambt in nauwer of meer verwijderd verband stonden, nam hij op zich en in die kringen was zijn grondig doorzicht, juist oordeel en fijn gevoel, van groote en op prijs gestelde waarde. Bij de reorganisatie van het Kerkbestuur in Nederland, benoemde Koning Willem I Ds. Hoog tot President van het Provinciaal Kerkbestuur in Zuidholland en dit kon wel de kroon geacht worden op zijn pastoralen arbeid.

Ds. Hoog is in ruime mate bezongen, in lof- en eerdichten, in welkomstgroeten en „boezemzuchten”; bij kerkelijke herdenkingsstonen, bij huiselijke voorvallen en vierdagen, in krankheid en bij herstel, werd door meêlevende zangers ras naar de lier gegrepen om hun overvloeiend herte lucht te geven.

Dit begon reeds bij zijne intrede te Katwijk aan den Rijn en is op kwistige wijze zoo voortgegaan tot na zijn dood, die voor vele rouwtonen ter zijner nagedachtenis stof gaf.

En toch, men had zelfs niet gewacht tot hij Predikant was, om met hulding aan te vangen, want zijn Album Amicorum wijst ten duidelijkste het tegendeel uit. Die nog voorhanden vriendenrol ¹⁾, aangelegd tegen het begin van zijn akademietijd, is een fraai in rood marokijn gebonden schrijfboekje, zooals in die dagen, en veel vroeger reeds, vooral studeeren-

1) Eigendom van den Heer J. M. C. Hoog, te Haarlem, achterkleinzoon van Ds. Th. Hoog.